

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

197. Sö(de)rby kyrka, Mjölby sn, Vifolka hd.

Pl. LXVIII. Fig. 3.

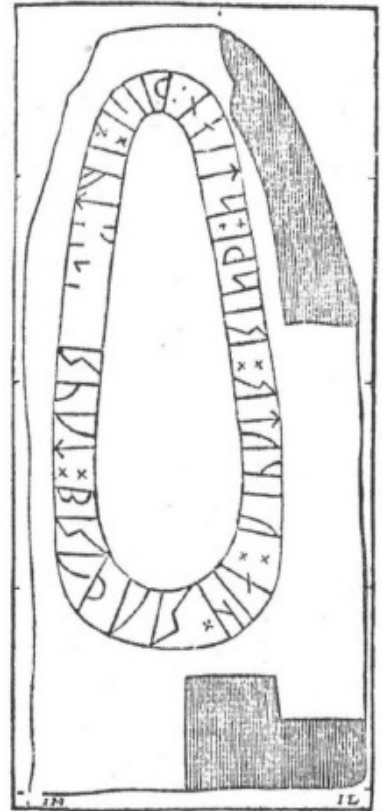
Litteratur: B. 899; L. 1170; W. 158; *Ransakning* 1667—1684; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 77; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 92; *Reseber.* 1861, s. 62, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 12, teckn.

Ransakning 1667—1684 uppger, att »i Kyrkodören ligger een stoor rytat gråsteen» och B. 899 och Broocman anger den som tröskelsten, P. A. Säve däremot som befintlig i (östra) kyrkogårdsmuren, till en del i jorden, såsom jag och fann den 1894. Nu står stenen rest på norra delen av kyrkogården 25 steg från muren, ställd på en sten och med dubbar framför samt stödd med järnstänger mot en sten bakom.

Runstenens längd, dess forna höjd, är 2,64 m, största bredden 1,10 m. Slingans bredd är 13 cm. Ämnet är rödaktig granit.

Inskriften utgöres av vänderunor i slutna slinga. Skiljetecknen äro kolon av sneda kors, men framför **brupur** finnes blott det nedre.

I **uikut** är vänstra bistaven på **t** 4 cm, den högra 6 cm. I **rispi**, **stina** och **pisi** är nedre staven på **s** förlängd till övre linien. Uti **iftir** är nedre staven av **t**, övre av **i** och högra sidan av **r** borta ävensom i **purkut** runorna **pu**, vilka runor även saknas i B 899; av **p** finnes dock upptill 3 cm. I **brupur** gå bistavarne av de båda **r** icke ned till linien, det första **u** står nästan på staven till **p**. I **sin** går första staven i **s** tvärs över raden, den andra slutar 5 cm från nedre linien men höjer sig 3,5 cm över mellanstrecket utan att nå övre linien.

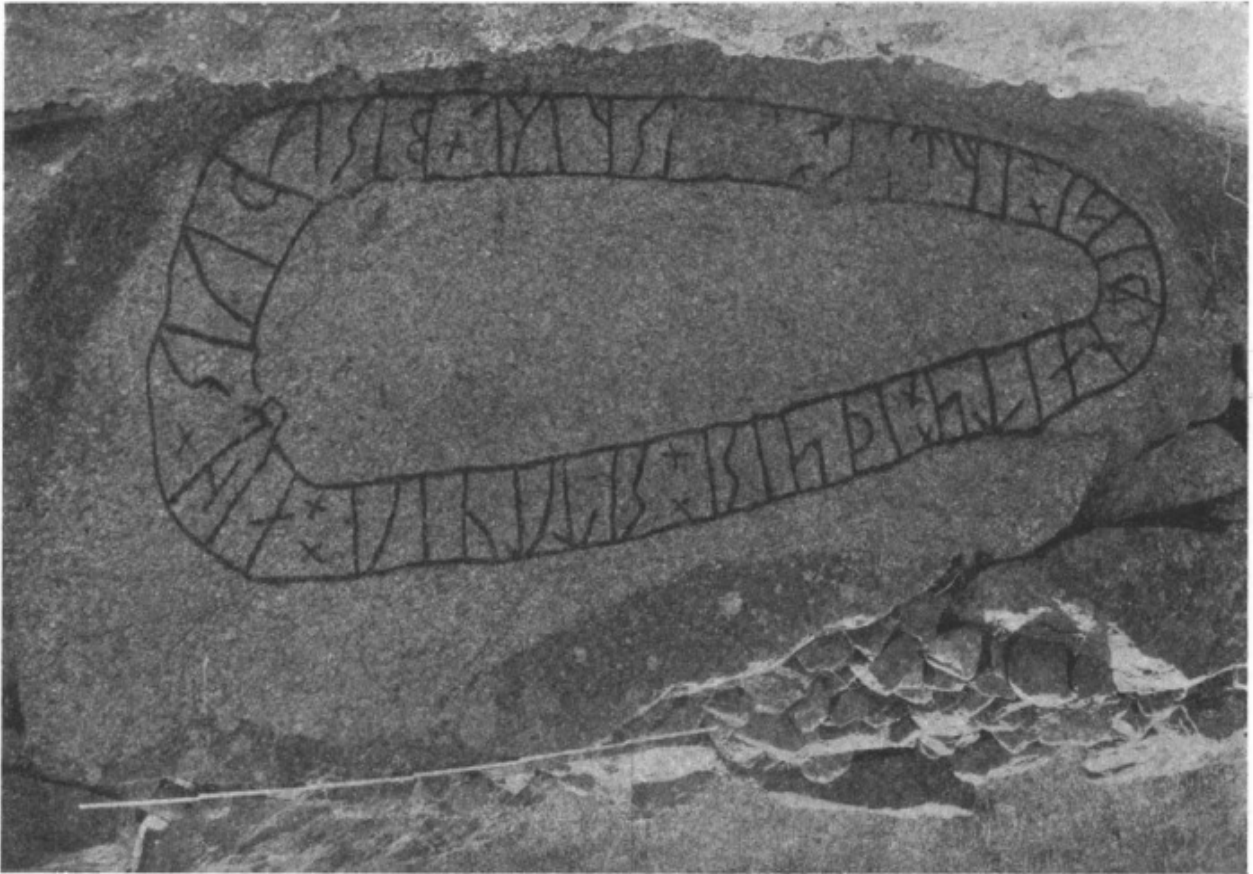
B. 899.

Inskriften är alltså följande:

× uikut × rispi × stina × pisi × iftir × [pu]rkut × brupur × sin
 5 10 15 20 25 30 35 40

Namnet **purkut** motsvaras av fsv. *Thorgut*, *Thorgot* och namnet **uikutr** bör alltså återgivas *Vigotr*, vilket namn icke synes vara uppvisat i yngre fsv.

Översättning: Vigot reste dessa stenar efter Torgot, sin broder.

3. Ög. 197. Sörby.